

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2017. JÚNIUS

6.

TÓTH ÁGNES

Borúra derű

A fogason esőkabát kesereg,
Hogy az eső miért is nem csepereg.
Mellette a szalmakalap felkacag,
Annak örül, hogy hétágra süt a nap.

Kicsi Kató hátizsákba bepakol,
Ott lapul az esőköpeny legalul.
Kató búbján szalmakalap,
Az ösvényen vígan halad.

Zöld az erdő, zöld a tisztás,
Duruzsol a kristályforrás,
Felhő mögé bújik a nap,
Ázni kezd a szalmakalap.

Esőköpeny előkerül,
Zivatar van, annak örül,
Kicsi Katót betakarja,
S ránevet a nagy kalapra.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Feketerigó

Szólíhattok feketerigónak,
Szomorúságból felvidítónak,
Bújócskázó parki lidércnek,
Bokrok alól ha felfütyörészek.
Fekete a tollam, sárga a csőröm,
Nappal szívesen napfürdőzőm.
Éjszaka feketébb nálam nincsen,
Fészkeket őrzöm, az az én kincsem.

A derekas munka után megérdemelt
pihenést, boldog, vidám nyarat
kívánunk gyermekeknek, óvónőknek,
tanítóknak, szülőknek egyaránt!

DÖME ZSUZSA

Közeleg a nyár

Váss el, ceruza, váss el, váss!
Rajzolj tele füzeteket,
sátozz be völgyet, hegyet,
kopjon éled, kopjon hegved!
Útoljára mondom neked:
váss el, váss!

Nyár lesz, nyár! Közeleg a nyár.
Feleletek, diákcsínyek,
feledésbe merüljenek!
Jó tanácsként mondom nektek,
suli felé se menjetek!
Nyár lesz, nyár!

DÖBRENTÉY ILDIKÓ

Kendősbanya és a picinkék

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy picinke falu: pici fák alatt picinke házak, s a házakban még picinkébb emberek.

Ebbe a picinke faluba sodorta a nyári vihar Kendősbanyát. Ott tanácstalankodott az út szélén, és sehogyan sem találta a hazafelé vezető légjáratot.

– Legokosabb, ha itt maradok – döntött végül. – Meghúzódok a faluban... Persze, nem mint banya, nehogy a picinkék megijedjenek tőlem, hanem inkább... útszéli körtefa leszek!

És gyorsan körtefává változott.

Egyet sem szusszanhatott, máris jöttek a picinke gyerekek.

– Egy új körtefa! – kiáltották, és téptek a gyümölcséből. A lombját a földig húzták.

– Nem valami nyugalmas útszéli körtefának lenni a picinke faluban... – dohogott Kendősbanya.

Akkor arra szállt a varjú, és az ágára telepedett. Hegyes körme a kergébe-bőrébe kapaszkodott.

Körtefa-Kendősbanya vágyakozva gondolt egy békésen szendergő macskára.

– Inkább szendergő macska leszek a picinke faluban! – határozta el, és macskává változott.

Alighogy összegömbölyödött, máris csipkedni kezdték a bolhák.

– Megpróbálok szenderegni, akkor talán nem érzem – reményke-

dett Kendősbanya-macska, ám abban a pillanatban rárontott a kutya.

Felkergette a padlásra, onnan meg le a hátsó udvarba.

Futott, futott Kendősbanya-macska, míg egy kötélén lógó, napon száradó asztalterítőbe nem keveredett.

– Inkább napon száradó asztalterítő leszek a picinke faluban! – gondolt egy újat, és asztalterítővé változott.

Alighogy ez megtörtént, jött egy picinke asszony, leemelte a kötélről, megbegtette, összehajtotta, aztán bevizezte, és kivasalta. Kendősbanya azt sem tudta, hogy fiú-e vagy lány. Felterítették az asztalra, aztán körbeülték a picinkék, és ebédelni kezdtek.

Kendősbanya nagyon megéhezett.

Addig-addig nyújtózott valami enni-való után, míg magára borította a levest.

– Micsoda élet! – keseredett el, és visszaváltozott Kendősbanyává.

A picinkék ámultak-bámultak.

– Nem vagyok jó körtefának, nem vagyok jó szendergő macskának, nem vagyok jó asztalterítőnek... Mi legyek hát a picinke faluban?

– Légy a banyánk! – indítványozták a picinkék. – Költözz be a szomszéd házba! Mondd meg nekünk, hogy milyen idő lesz holnap!

Kendősbanya végre értette a feladatot. Benyúlt a kendőjébe, kristálygömböt húzott elő, hókuszpókuszolt, mire a gömbből fénysugár tűzött ki.

– Délelőtt napsütés! – nézett körül büszkén.

A picinkék megtapsolták.

Kendősbanya újra hókuszpókuszolt, mire a gömbből víz csorgott ki.

– Délután eső! – fejezte be a jóslatot.

A picinkék megéljeneztek.

Kendősbanya irult-pirult örömeiben.

– Miért ne?! – gondolta. – Mától kezdve én leszek a picinke falu banyája! – azzal felkapott a söprűjére, és végigsöpörte a főutcat.

Azóta nincs tisztább falu hetedhét országban. Aki nem hiszi, nézze meg a saját szemével!

CSEH KATALIN

Pihetoll

Pihetoll, pihetoll száll,
ölében szikkad a nyár.
Pihetoll, pihetoll lebben,
pille sem szárnyalhat szebben.

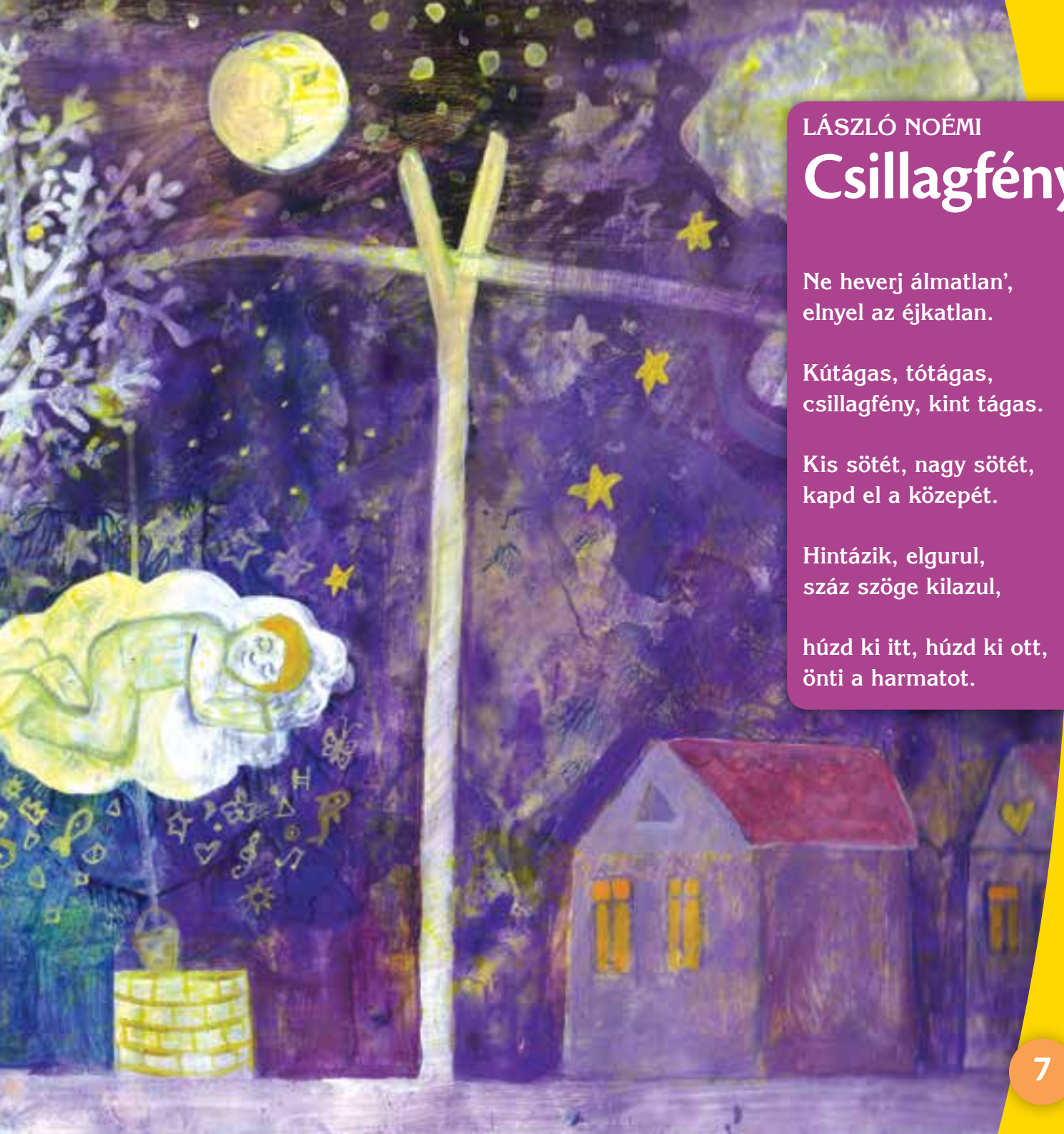
Pihetoll, pihetoll elleng,
szállásadója egy felleg.
Pihetoll, pihetoll alszik már,
a sok csillag lábujjhegyen jár.

KISS LEHEL

Este

Alszik a bokron a rózsza,
álmában bomlik a kelyhe.
Holdfényű gyöngyeit szórva
omlik az este a kertre.

Csend. Csak a távoli fák közt
csattog egy kis csalogány még.
Nézd, a szavára hogy moccan,
s indul az illatos árnyék!

LÁSZLÓ NOÉMI

Csillagfény

Ne heverj álmatlan',
elnyel az éjkatlan.

Kútágas, tótágas,
csillagfény, kint tágas.

Kis sötét, nagy sötét,
kapd el a közepét.

Hintázik, elgurul,
száz szöge kilazul,

húzd ki itt, húzd ki ott,
önti a harmatot.

SZŐCS MARGIT

Tengerszemcsepp

MOLDOVÁN MÁRIA rajzai

A nyaralás utolsó napján Boldizsár egy öblös befőttesüveggel szaladt le a tengerpartra. Bora, az adriai szél keresztül-kasul száguldozott a tengeren. A víz tükrét milliőnyi hullámránc redőzte.

– De megöregedtél – szölt Boldizsár a tenger arcát kémelve, miközben telemerítette az üveget tengervízzel.

Azzal sietett is visszafelé, nehogy lekéssék a komphajót.

Otthon az üveget az ágya melletti asztalkára helyezte.

Egy kora reggel zúgásra, morajlásra ébredt. Felgyújtotta az olvasólámpát, és körülnézett. Azt hitte, hogy álmodik. A befőttesüvegben viharzott a tengervíz: hullámai habosan fröcskölve csapódtak az üveg falához. A vízben por-szemnyi, mákszemnyi figurák kavargtak. Izgatottan kapta elő a nagyítóját. Amint szeme elé tartotta a lencsét, látta, hogy a megvadult hullámok apró vitorlásokkal dobálóznak, a mélyben parányi tengeri lények – rákok, halak, polipok – úszkálnak.

Aznap az óvodában nem volt kedve semmihez, csak a tengeren járt az esze. Alig várta, hogy ismét otthon legyen.

Délután béke és csend honolt az üveg öblében. A nagyítólencse derűsen himbálózó csónakokat, halászó sirályokat növelt láthatóvá.

A következő hetekben Boldi csak a tengerének élt: vele kelt, és vele feküdt.

Egy novemberi délután váratlan vendégek állítottak be hozzájuk. Vera néni jött látogatóba, fiával, Árminnal. Alighogy beléptek a szobába, Ármin eszeveszett száguldozásba kezdett: vadászpülősdit játszott. Oldalra nyújtott karra vadul keringett, zúgott-búgott, nyomában dőltek, borultak a tárgyak. A befőttesüveg is áldozatul esett.

Boldizsár elkeseredett:

– A tengerem, a tengerem – sírdogálta.

A szilánkok szedegetése közben azonban észrevette, hogy az egyik üvegcserep öble őriz

még néhány csepp tengervizet. Beszaladt a fürdőszobába, és egy pipettával ellátott kis üvegcsével tért vissza. Felszippan-
totta a vizet, és az üvegcsét visszatette a polcra.

Másnap Nagymama szemgyulladásra panaszkodott.

– Jaj de jó, hogy maradt még egy kevés a szemcseppem-
ből. Úgy emlékeztem, hogy mind elhasználtam – örvende-
zett, és mielőtt még Boldizsár megakadályozhatta volna, sze-
mébe csepegtette a tenger maradékát.

Ettől a naptól kezdve nem lehetett Nagymamára ismerni.
Hajába tartóshullámot rakatott, fűrtjei akár a tenger hullá-
mai. Türkizkék habselyem pongyolájában ide-oda libegett
a lakásban. Napja nagyrésztét mosással, mosogatással,
vízcsofogásban töltötte.

De nemcsak külsőleg változott meg. A legel-
képesztőbb az volt, hogy elfelejtett magyarul, és
egy morajló hangzású nyelvet beszélt. Ha mesét
mondott, csak az akvárium halai értették, no meg
Boldizsár, aki szerencséire a nyáron megtanult ten-
gerül.

ARANY JÁNOS

Régi jó időből

Részlet

Elfolyt a méz a köpüből,
A köpű is romba':
Beléesett egy vén medve
A világfájdalomba;
Dirmeg idébb, dörmög odább,
Hangja szép goromba:
Hej! nem így volt, más világ volt
Fiatal koromba'!

Nem őrizte akkor a méh
Szuronnyal a mézet,
A szamóca és a málna
Bővebben tenyészett;
Nem volt ilyen hosszú a tél –
Alig hogy a talpam
Fölfelé is, lefelé is
Egyszer végignyaltam.

Csőve nem volt a vadásznak,
Az erdésznek botja –
Sem pedig így megviselve
Bundám állapotja.
Zöld erdőben, zöld mezőben
Barangolva bátran,
Kiskirályi méltósággal
Tetszésemre jártam.

SZABÓ MAGDA

Ki hol lakik?

Hátán tarka csíkokcska, hol lakik a gyíkocska?
Nem lakik az szobában, hanem kövek zugában.
Ki-kipislog, nézeget, lesi a szép kék eget,
mert ha süt a napocska, napozik a gyíkocska.

Hát a mackó hol lakik? Házát hol leled?
Óriási kertje van: a zúgó rengeteg.
Télen, hogyha szél dudál, barlangjában szundikál,
nyáron járja a hegyet, édes málnát szedeget.

Sorold fel, milyen
állatokat rajzolt le
Helga néni.
Melyik hol lakik?

Hol lakik a méhecske? Háza be fura!
Nincsen annak ablaka, csak egy kapuja.
Úgy hívják, hogy méhkaptár,
nemcsak ház, de mézraktár:
amit hord a méhecske, ott gyűlik a mézecske.

MÉSZÖLY MIKLÓS

A pipiske és a fűszál

Láttatok már pipiskét?

Olyan apróka madár, hogy akár a markotokban is elférne.

Barna a háta, fehér foltos a szárnya. Kint lakik a réteken, bokrok alá rakja a fészket.

Nagyon jókedvű madár. Ahogy felkel a nap, a pipiske is talpon van.

BARÁZDA-
BILLEGETŐ

PIPISKE

TÖVISSZÚRÓ
GÉBICS

Mint a nyíl, fölrepül a magasba, és ott dalol-
gat. Ha megunja, megint csak visszaszáll
a mezőre.

Egyszer éppen a mezőn csicserikélt.

Meglátott egy fűszálat.

– Nicsak, milyen nagy fűszál! Nagyobb,
mint én! Mi lenne, ha kihúznám?

S mindjárt belecsimpaszkodott, elkezdte
húzni erősen.

Odament a barázdabillegető és a töviszúró
gébics. Az egyik a farkát billegette, a másik
a csőrét csattogtatta.

– Mit csinálsz, pipiske? – kérdezték kívánc-
sian.

– Kihúszom ezt a fűszálat!

– Aztán miért húzod ki?

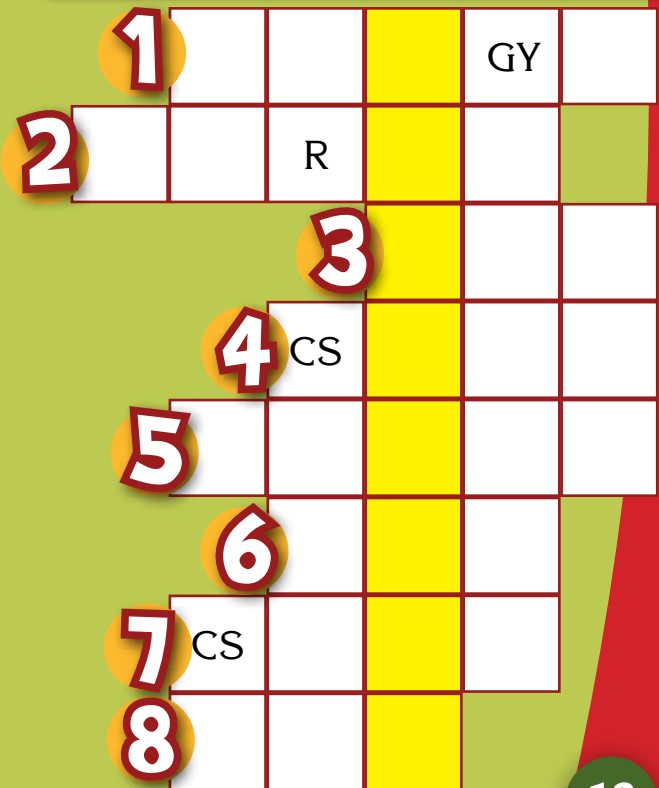
– Azért, mert nagyobb nálam! – szólt hety-
kén a pipiske.

KÉPES KERESZTREJTVÉNY

Nád rejti a fészkeket,
találd ki a nevemet!

Írd be minden sorba, amit a számok-
hoz tartozó képeken látsz, majd olvasd
ki a sárga oszlopban kialakult szót.

A két madár összenézett, elnevelték magukat.
– Tudod mit, pipiske? Ha már kihúzod, húzd ki
ezt a bokrot is, ez is nagyobb nálad.

A pipiske bólogatott.

– Bizony, azt is kirántom, csak előbb a fűszál-
lal végzek.

S húzta, húzta – míg csak el nem szakadt.

Akkor egyszeribe hátrahömbölődött, és a fe-
nekére csüccsent.

Azt hiszitek, mérges volt?

Cseppet se.

Talpra ugrott, s azt kiáltotta:

– Éppen így akartam!

Aztán, mint a nyíl, fölrepült a magasba, és ott
csicserikélt.

Amikor megunta, visszaszállt a mezőre, és be-
bújt a bokor alá.

Ha a bokrot is kihúzta volna, bizony nem tu-
dom, most hol aludna.

1

2, 5

3, 6, 8

4, 7

SZŐCS MARGIT

Ki vagyok?

Ázott-avar-falván lakom,
nincsen fejem, csak kalapom.
Helyben futok, ha sportolok,
spóráimmal nem spórolok.
Kerülj, hogyha mérges vagyok...
Mondd meg gyorsan,
hogyan ki vagyok?

Ízletes vargánya

Sárga rókagomba

Nagy őzlábgomba

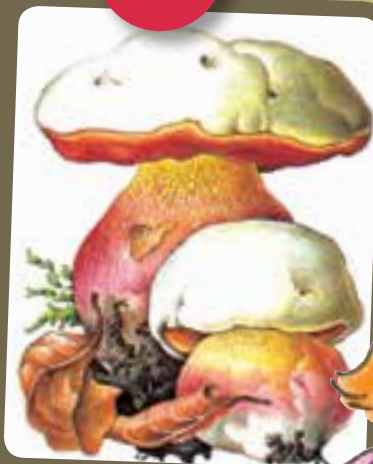
Májusi pereszke

Szegfűgomba

Gyilkos galóca

Sátáninóru

A gomba a természet ajándéka. Finom és tápláló eledel – amelyik ehető. De csak az szedje, aki alaposan ismeri a gombafajtákat, mert sok közöttük a mérgező.

Évának a kutyus, neked a rajzocskák segítenek eldönteni, hogy melyik gomba fogyasztható, és melyik halálos mérég.

Légyölő galóca

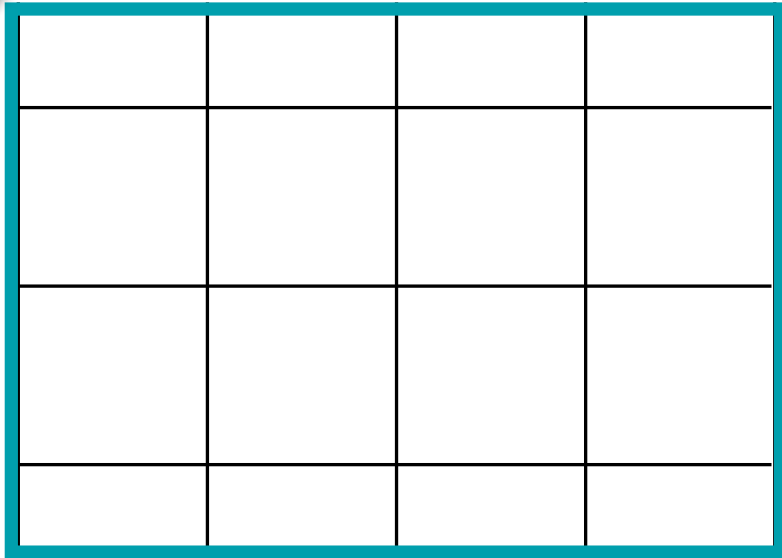
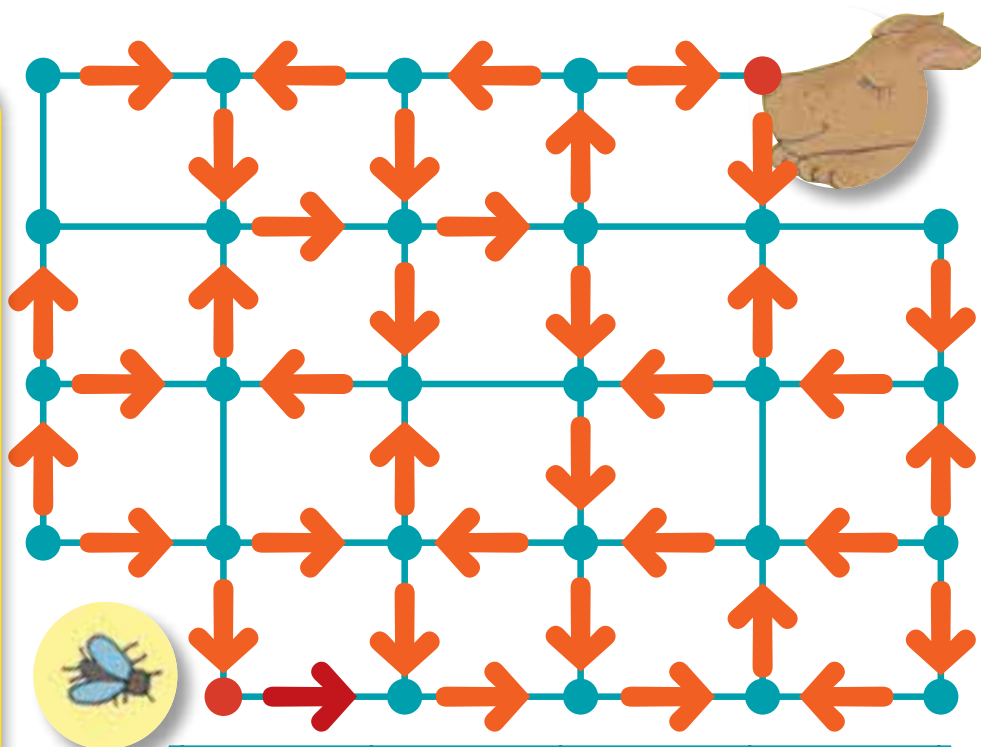
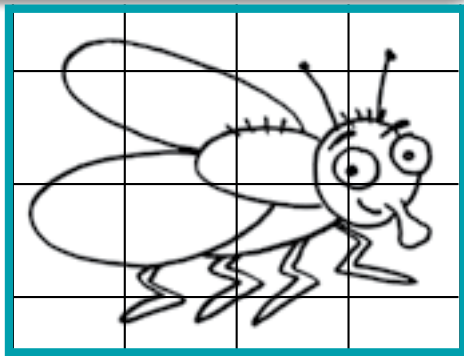
Papsapkagomba

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Légyfogó

Orromra szállt egy légy,
ostoba, roppant szemtelen,
hiába hessegetem el,
és hasztalan kergetem.
A legyet megfogni túl nehéz,
radarja érzékeny szerkezet,
csak akkor kaphatnád tán el,
ha lenne legalább tíz kezed.
De feltalálták a légycsapót,
a ragasztót, cukros vizet...
S ha felbosszant a fránya légy,
az életével fizet.

A nyilakat követve, pontról pontra
szállva vezesd a legyet a kutyas
orrára. Vajon bekapja?

A háló segítségével rajzold le nagyban is a szemtelen legyet.
Utánozd a kicsi, majd a nagy légy hangját.

A légy

Népmese. Gyűjtötte Benedek Elek

Elmondom nektek a légy eredetét. Mikor Krisztus urunk Szent Péterrel a földön járt-kelt, Péter többek közt azt találta mondani:

– Hej, Úram, de szeretnék Isten lenni!

– Úgyan miért szeretnél Isten lenni?

– kérdezte Krisztus urunk.

– Csak azért, Úram, hogy én is teremtsék valamit.

Mondta Krisztus urunk:

– Hát jól van, fiam, teljék kedved. Végy föl egy marék földet, s szorítsd meg jól.

Péter fölmarkolt az útról egy csomó homokot, s jól összeszorította. Kérdezte Jézus:

– No, Péter, jól összeszorítottad-e?

– Jól, Úram, jól.

– Hát most, nyisd ki a markodat, s monddad, hogy: légy!

Péter kinyitja a markát, s mondja hangosan:

– Légy!

Ahogy ezt a szót kimondta, minden szem homokból egy légy lett! Ellepték Pétert, zümmögtek-zümmögtek, röp-ködtek az arca körül, s hiába hessegette el magától, ismét visszaszállottak. Szörnyen szemtelenek voltak.

– No, Péter – kérdezte Krisztus urunk –, akarsz-e még valamit teremteni?!

Mit tükröz a napszemüveged?
A kartonlapra rajzolt fejet fessd ki a saját képmásodra, a szemüvegre rajzolj vidám nyári jelenetet, fessd ki a keretét, majd vágd ki, és behajtott nyelénél fogva illeszd a kivágott portréra.

Ilyés Mária tanító néni szilágycsehi másodikosainak munkája

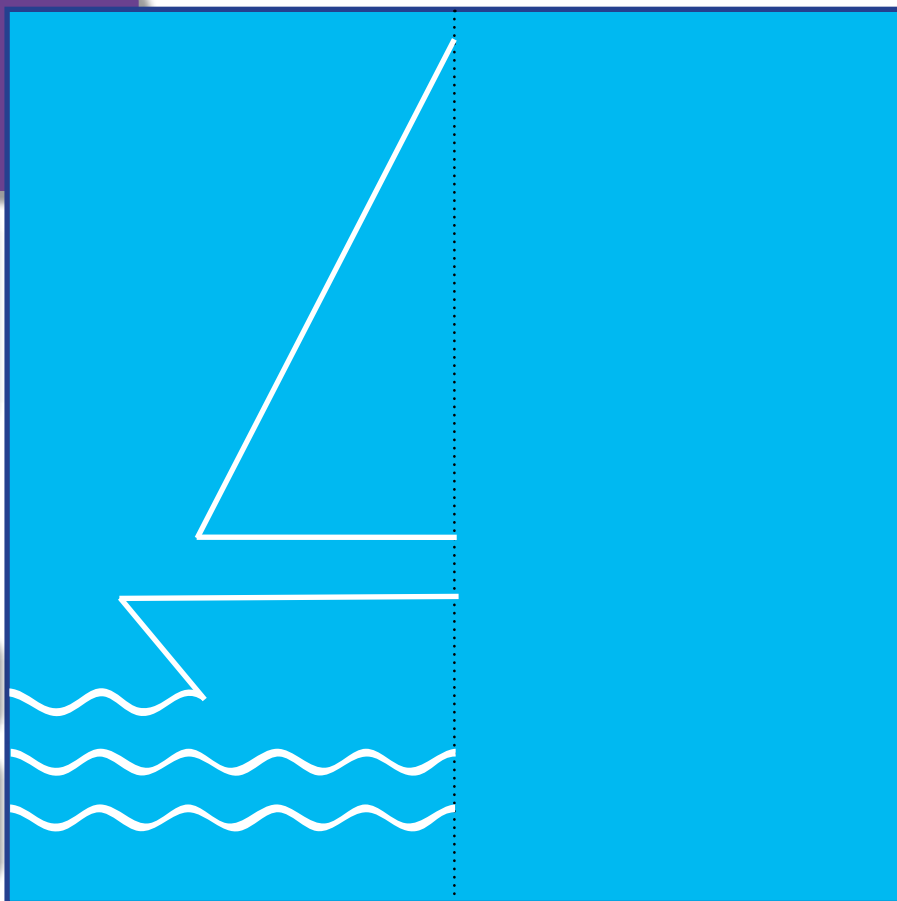
Vágd körbe, hajtsd ketté a kék téglalapot, és vágd fel a fehér vonalak mentén. A darabokból fehér lapra két szimmetrikus képet is ragaszthatsz.

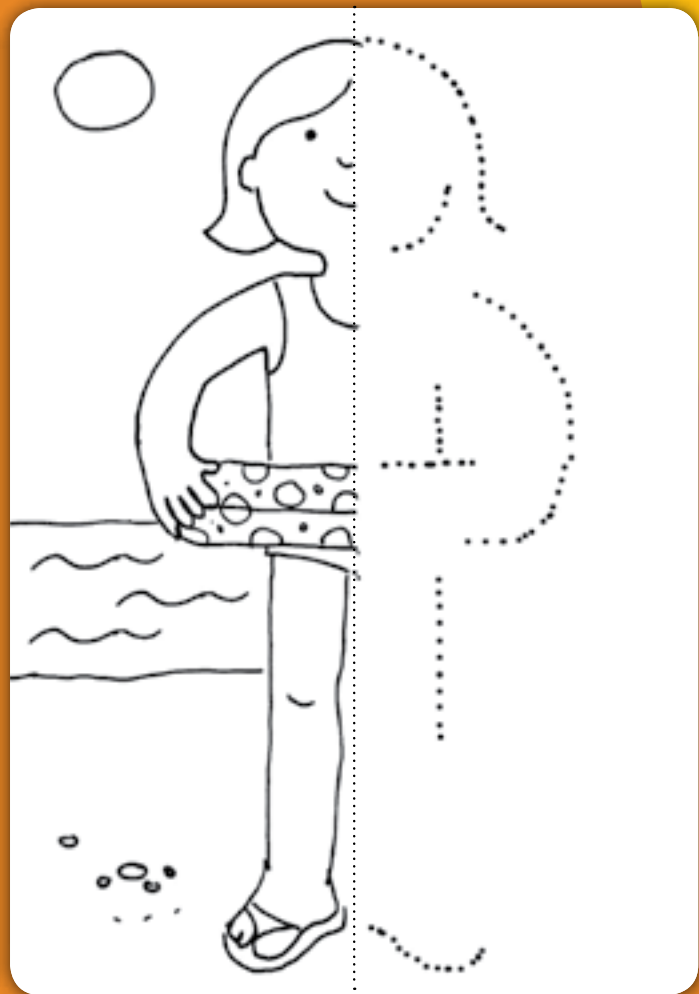
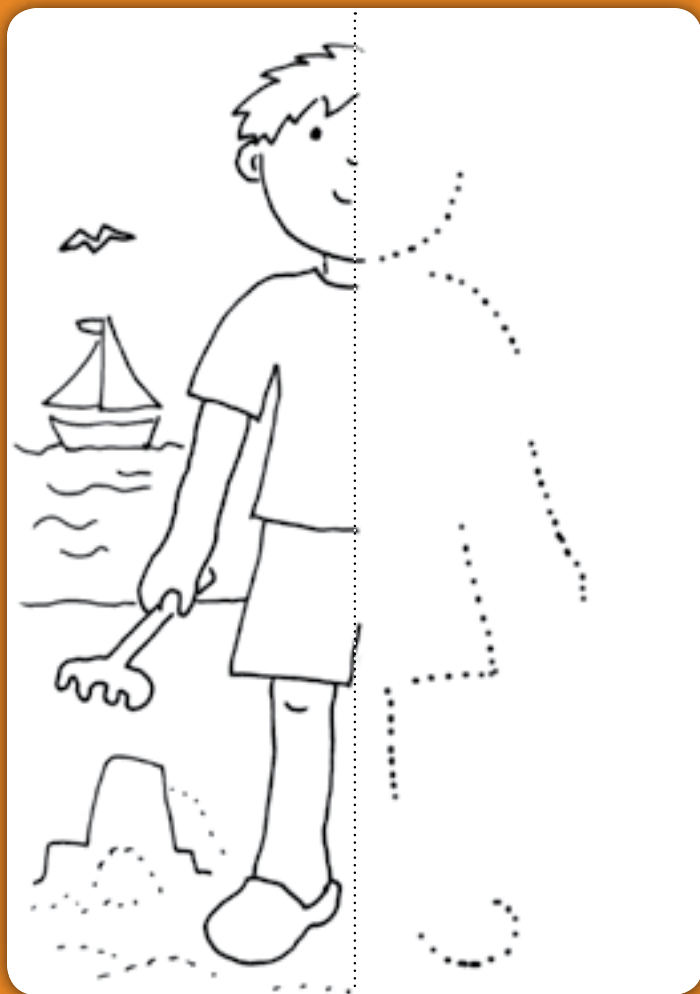
Czirmay Júlia
dési diákja,
Szilágyi Levente
ötlete alapján

Fejezd be, és színezd ki a túloldal félbemaradt rajzait.

Színezd ki azokat a tárgyakat, amelyeket strandoláskor használunk.

A Gonosz Ostoba meglakolt, Csipike, Tipetupa és az egész Erdő boldog.
2012 szeptembere óta minden Szivárványba jutott egy Csipike-mese.

Most az utolsóhoz érkezünk.

Vegyétek meg könyvben is Csipike történeteit, hogy bármikor elolvashassátok.

Tipetupa, Csipike, a méhek
és a Gonosz Ostoba, ahogy
Unipan Helga elképzelte őket.

Rusz Livia ilyennek rajzolta meg
Csipikét, Tipetupát és Kukucsit.

Heinrich Réka,
Mezőfény

Balázs István,
Lövete

FODOR SÁNDOR

Az ítélet

Vaddisznó Bácsi elnökölt.

Tipetupa vádolt.

Kukucsi mézes mogyorót evett. Csipike védte a nyomorultat, aki összekötözve hevert a bírái előtt.

Vaddisznó Bácsi feltette az első veszedelmes keresztkérdést.

– Hogy hívnak, he?!

Lódarázs rettegve válaszolt:

– Mi közöd hozzá?!

– Írjad, Madár, hozzá... – diktálta az Elnök.

– Miért szúrtad meg Vadmalacot? – kérdezte az Elnök ismét.

– Mert módomban volt – felelte bűnbánóan a Vádlott.

Madár jegyezte.

– Csipikéeket miért akartad elűzni?!

– Tiltakozom! – felelte önérzetesen Lódarázs. – Nem elűzni akartam őket. Le akartam szúrni. Mind a kettőt – hangzott a töredelmes vallomás.

– Vajon miért? – folytatta a kihallgatást Vaddisznó Bácsi.

– Hogy megegyem a mézüket, utána beköltözsem a házukba, és kidöntsem a Bükkfát.

– Melyiket?

– Az Óriásnagyot – vezekelt a Vádlott.

– Eridj már, te ostoba... – szólt rá Csipike. – Hogy dönthetted volna ki?

– Ostoba, mi? – nézett rá gonoszul Lódarázs. – Hát csak úgy, hogy addig rángattam volna belülről, míg kidől.

– Azt a szép Bükkfát? – álmélkodott Vaddisznó Bácsi.

– Aztat. A bükkfa nem szép. Az erdő se szép – nyögte vicsorogva, de őszintén Lódarázs. – Ki kell pusztítani. Mind...

Vaddisznó Bácsi csendet kopogtatott.

– Nem aztat, hanem azt. Akkor szerinted mi a szép?

– A pusztaság a szép. És az, ha visítanak, akiket megszúrtam. Mint Vadmalac.

– Gondolom, ennyi elég is – nézett szét az Elnök.

Tipetupának adta meg a szót.

A tündérke vádbeszéde rövid volt.

– Ítéljük tövisre. Őrgébics húzza őt bele. Megérdemli.

– Jajj! Az fáj! – siránkozott a Gonosz Ostoba.

Csipikének megesett rajta a szíve.

– Én arra kérem a mélyen tisztelt Vaddisznó Bácsit mint Elnököt, és az én kedves feleségemet, Tipetupát mint Vádlót, ítélkezzünk úgy, hogy Lódarázs életben maradjon. Ne pusztítsunk mi el senkit...

– Éljeeen! – kiáltotta torkaszakadtából, de őszintén Lódarázs.

Mindenki ámult. Mit akar ez a Csipike?

– ...hanem igenis, végezzen hasznos munkát! Ez legyen a büntetése.

– Nana... – dűnnyögte Lódarázs.

– Például, hordja a vizet a vadméheknek! – fejezte be gondolatát Csipike.

– És jól megszurkálom őket! És megeszem a mézüket! Éljen! – örvendezett a Gonosz Ostoba. – Oldjatok el gyorsan, hogy kezdhessen le-tölteni a büntetésemet – követelte.

Ebből is látszik, hogy őszintén megbánt mindent. De az is lehet, hogy csak nagyon-nagyon ostoba volt.

– No, lassan a testtel – mosolyodott el Csipike. – Hiszen arra való az ítélet, nem? – és mert mindenki hallgatott, Csipike az Elnökhöz fordult: – Akkor mondjuk ki, és hajtsuk végre az ítéletet. Legott!

– Legott! – toppantott patájával Vaddisznó Bácsi, aki nem szerette a fölös formaságokat.

Kukucsi Tipetupához hajolt:

– Attól félek, kedves Tipetupa, ebből megint valami marhaság lesz!

Ám Csipike folytatta:

– Mivelhogy elhangzott a legott, kérlek, madárkám, röppenj a Rák bácsihoz, és kérd kölcsön tőle az ollóját.

Madár elröppent. Vártak. A Vádlott nyugtalanul pislogott félelmetes szemével. Nem szerte az olló ügyet.

Hamarosan megérkezett Madár a rákollóval.

– Azt üzente, ne vigyem vissza. Majd nő neki másik.

Csipike ünnepélyesen Kukucsizhoz fordult.

– Jó barátom, Kukucsi. Itt az olló, vágd le Lódarázs szárnyát. Ne töből, csak a felét. Hogy ne tudjon repülni.

– Nem szabad! Nem igazság! – lármázott a Gonosz Ostoba, de az olló nyisz-nyisz, és volt szárny, nincs szárny.

Lódarázs csak ennyit mondott:

– Nem fájt.

– Most pedig – jelentette ki Csipike ünnepélyesen – én magam vágom le a hegyes fullánk-ját. Hogy többé senkit se szurkáljon meg.

– Ne! Neee! Fáj! Fáááj! – rikoltotta a Vád-lott, de nyisz, és a fullánk is a porba hullt. – Ez se fájt – nézett körül Lódarázs.

– Oldjuk el – nyisszantgatta el a köteleket Csipike. – Itt ez a két veder: nyomás munká-ra! Rátok bízom! – szólt az ikreknek.

Mindenki éljenzett. Még Vadmalac is, pe-dig azóta se lohadt le a fenéke.

Az egész erdőben nem volt olyan boldog tündér, mint Típetupa. Hiszen az ő Csipikéje az erdő legbátrabb, legerősebb – és legki-sebb törpéje.

Ezt még Kukucsi is belátta. Utólag.

Utóhang

Felkelt a nap.

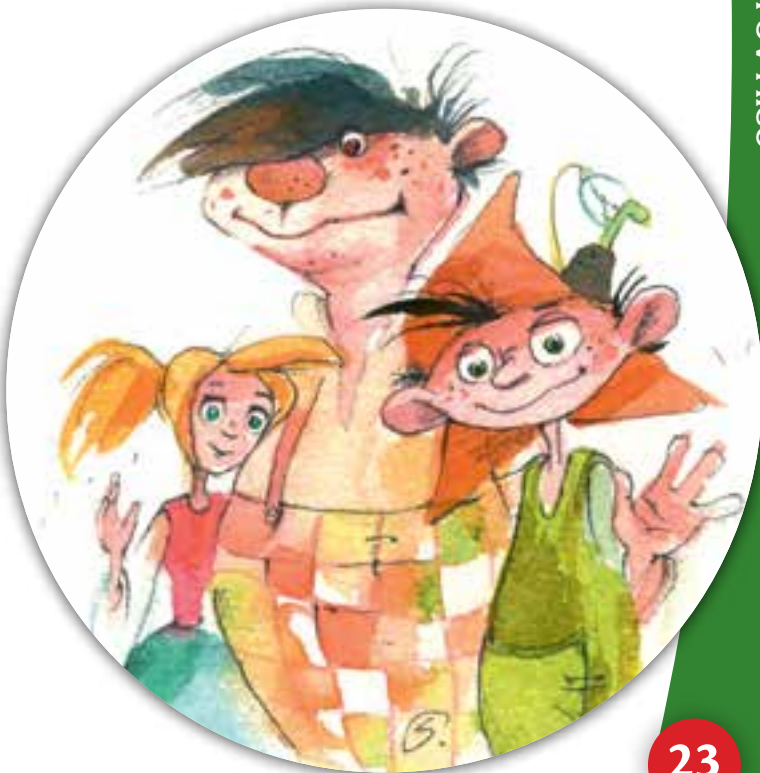
Csipike végezte szokásos teendőit: felkel-tette Madárt, nótát kért. Tornázott, vizet ho-zott Típetupának. Aztán letörölte a szirmok-

ról a virágport, végezte a munkáját, mint régen. Csöppet se volt másnapos. Pedig nagy mulatság volt az este, lakoma és dá-ridó. A Gonosz Ostoba fölötti győzelmet ünnepelték meg. Maga Lódarázs is ott volt, de nem szúrta meg senkit. Fullánkja csonk-ját igazságos bírái bogra kötötték. De züm-mögni még zümmögött, amennyire csonka szárnyából kitelt.

Mackó Bácsi egy egész hordó mézes mo-gyorót bekapott. Hordóstul – mindenestől.

Mindenki sírt. Nagyon szép volt.

Vége.

LÁNGI PÉTER

Kerti ábécé

Sz, sz

Áldott ez a verőfény,
szőlő érik a tőkén.
Cukrosodnak a szemek,
sűrgetik a szüretet.

T, t

Vad gyökerű **torma**
gőze, gáza meggyötör,
ha bejut az orrba,
minden zugot kisöpör.

Ty, ty

Tolakodó gyom a **tyúkhúr**.
Kora tavasszal megindul,
s szenved a veteményes.
Kapád legyen nagyon éles!

Ú, u, Ű, ú

Kígyózik az inda,
az ágyást befutja
zöld levéllel, s alóla
kandikál az **uborka**.

Ü, ü, Ű, ú

Mondják, gyógynövény az **üröm**.
A kertemben meg is tűröm,
de hogyha az öröömöm
keseríti, letöröm.

V, v

Tüske megy a tenyeredbe,
a **vadrózsát** ne szakítsd le!
Lesz belőle pironkodó,
szőrös bélű csipkebogyó.

Z, z

Itt a **zöldbab**, szedd kosárba!
Megérett már, hiszen sárga.
Ki érti ezt? Úgy illene,
sárgabab legyen a neve.

Zs, zs

Sándor, József, Benedek
benne hoznak meleget.
Nyár végén is kell a **zsák**,
abba szedünk burgonyát.

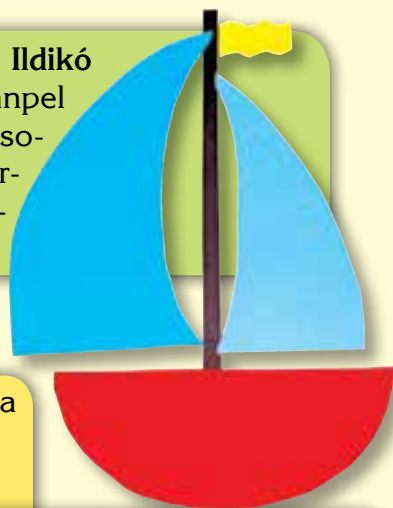
Bűvös ám e kerti kincstár!
Újratölti minden új nyár,
s rátok vár sok-sok csodája,
kis kíváncsi unokákra.

Ügyesedjünk

A Víz Világnapjára **Séra Tünde tanító néni maros-szentgyörgyi** elsősei doboz-akváriumot készítettek. Legérdekesebbek benne a műanyagkupak-pocakú boldog halak és a kartonpolip.

Porkoláb Andrea és Fekete Ildikó óvónők a marosvásárhelyi Manpel Napköziből küldték el Csipike csoportjuk kollázs-hajóját és a papírakváriumban úszkáló, kézzel pecsételt aranyhalakat.

Az egeres-gyártelepi óvoda falára ezüstpapírból és egyéni mintázatú kartonhalakból varázsoltak tengert **Kolcsár Katalin** óvónő csemetéi.

Hajtogatott, rajzzal díszített hajócskák ringanak a tépett papírcsíkokkal hullámosra mintázott tengeren. **Kovács Júlia és Szucher Zsuzsa** csoportjának munkája a marosvásárhelyi Pedagógiai Líceum Gyakorló Óvodájából.

Szell Adél óvó néni tordaharasztosi csoportjának kártyája akár a tenger. Ebből emelkedik ki a vizet fröcskölő bálna.

A tépett újságdarabkák pikelyként borítják Bunău Irén tanító néni árpádi osztályának halacskáit.

Ahány ujj, annyi láb. Czirmay Júlia, dési tanító néni osztályában készültek ezek az eredeti ujjbábok. Nem tilos lemásolni őket!

Szivárványos Napsugárral köszöntött minket Koncz Dóra, Székely-Varga Béla tanító bácsi dicső-szentmártoni elsős kisdiákja.

Színesre festett falapocskák, szivacs-gumi, filc – ezekből az anyagokból szabtak, ragasztottak tavaszi képet Székely Edit elsősei a négyfalusi Zajzoni Rab István Líceumból.

A tó vizében meresztgeti golyószemét a két zöld körből ragasztott béka. Ha jön az est, talán kukuttyolni is kezd. Beküldték Iankó Hajnalka és Bartha Evelyn óvónők a kolozsvári Napsugár Óvodából.

Szárnybontó

Bagoly, bagoly, merre jársz?
Fák között suhansz át,
élvezed az életet,
a magasból nézel le.
Széllal szállni jó dolog,
merre jársz, én baglyom?

Vita Adrienn, Disznajó

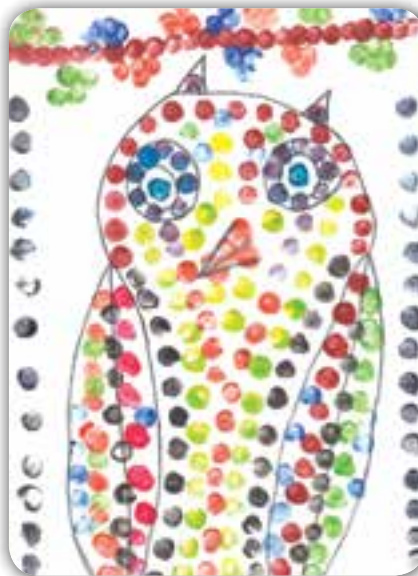
Kiss Janka, Zilah

Itt van már a meleg nyár,
fürdünk, játszunk, kirándulunk!
Tanulásra időt szánunk?

Gorbai Eszter, Marosvécs

Nyár van, június.
Keresem az Árgyelust.
Folyó indul, patak megy,
Halászik a sok gyerek.

Kovács Kinga, Zabola

**András Lilla,
Marosvásárhely**

Egyszer a medve
megéhezett, de nem ta-
lált mást az erdőben,
csak egy apró csigát,
amit már készült is ösz-
szeroppantani a fogaival.

– Hiába erőlködsz,
én vagyok az erősebb! –
szólalt meg a csiga.

Na, ez már a medvét
is kíváncsivá tette.

– Ha nem hiszed, tegyünk próbát. Aki
erősebb, az arrébb tudja vinni a saját házát.

Ezzel a csiga a hátán a házával egy ki-
csit odébb csúszott.

A medve be akarta bizonyítani, hogy
ő is olyan erős, mint a
csiga. Ám míg próbál-
ta megemelni a hegyet,
amiben a barlangja volt,
a csigának sikerült úgy
elbújnia, hogy a medve
többé ne vegye észre.

**Kulcsár Réka Emese,
Vajdaszentivány**

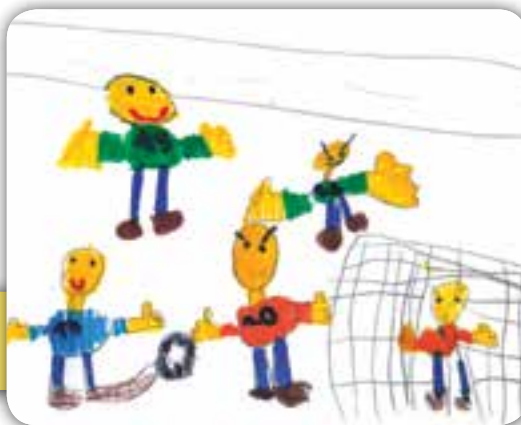

**Deli Denisa,
Szilágybagos**

Futok a labda után,
A labdát viszem a 16-oson át,
Edi felső kapufát lő,
A közönség felőrjög.

Borbély Milán,
Sepsiszentgyörgy

Antal Péter Imre,
Gyergyószentmiklós

Alma, alma, piros alma,
Nincsen neki vitaminja.
Hogyha vitaminja lenne,
Sokkal finomabb lehetne.

Datki-György Júlia Inez,
Kézdivásárhely

Éles Vilmos,
Magyarlapád

Volt egyszer egy éhes ló. Talált egy almafát. Kíváncsi volt, hogy milyen ízű az alma, ezért megkóstolta. Kissé furcsa íze volt, de miután megette, olyan tártos paripa lett belőle, hogy az erdei állatoknak szemük, szájuk tátva maradt. Egy királyfi éppen arra járt. Lovat keresett a menyegzőjére, amire felültetheti a menyasszonyát.

A királyfi és a királylány összeházasodtak, a tártos paripa nagyon örült, hogy talált magának gazdát. Most is élnek, ha meg nem haltak.

Németi Nóra Eszter,
Szatmárnémeti

Béres Janka Alexandra,
Gyergyószentmiklós

Borbély Tímea tanító néni
sáromberki diákjai találós
kérdéseket gyűjtöttek:

Mi az?
Két testvér kergetőzik,
egymást soha el nem érik.
(*nappal és éjszaka*)

Fűben csúszik,
fűben mászik,
vízben siklik, el nem ázik.
(*kígyó*)

Egy családból valók ketten,
mégsem élnek szeretetben,
erős bátyja, ha teheti,
a kis öccsét jól megveri.

(*kalapács és szeg*)

Életemben álltam,
holtom után jártam.
Életemben állatot,
most embert táplálok.
(*malom*)

Tompa tolja, kis vas húzza,
fehér kígyó fut utána.
(*új! tű, cerna*)

Csipike postája

János Zsigmond Unitárius Óvoda; a marosvásárhelyi G. Coşbuc Iskola II. B, a Református Kollégium előkészítő, II.; a szatmárnémeti Bălcescu–Petőfi Iskola II., a Református Gimnázium előkészítő, a Hám János Líceum I.; a nagyváradai D. Cantemir Iskola előkészítő,

Vége a tanévnek, és vége a Csipike-meséknek a Szivárványban, de csak két hónapra búcsúzom tőletek. Szeptemberben ismét találkozunk itt, a Csipike Postájában. Addig is írtatok, rajzoltatok nekem úgy, mint: **Csoma Viktória**, Bogdánd; **Csorba Fekete Gergely**, **Selyem Balázs**, **Berecki Áron**, Marosvásárhely; **Lévai Mónika**, Kibéd; **Törő Jázmin**, Paptamási; **Simon Roberta**, Olthévíz; **Rúza Nikki**, Kézdivásárhely; **Nagy Ilka**, Kolozsvár; **Farkas Bettina Melinda**, Érsek Dávid, Dicsőszentmárton; a kolozsvári Vaskertes Iskola előkészítő A, a Kós Károly Iskola I.; a kolozsvári Báthory István Líceum előkészítő B, I. A osztálya; a maroskeresztúri, a hármásfalusi előkészítő; a zabolai előkészítő, II. B; a dési előkészítő, I., II.; a diósadi előkészítő, II.; a bihari I. B osztály; olvasóink a szatmárnémeti M. Eliade Iskolából.

• Minden kisgyerek arról álmodik, hogy szülei leüljenek mellé a kisszékre, és kézimunkázzanak, játsszanak vele. **Szabó Ágnes** óvó néni érszalacsi csoportjában ez az álom minden ünnep előtt valóra válik.

• Kedvenc témátok, a közlekedés nemcsak játék: az életetek függ tőle. **Várkuti Ilona** óvó néni mezőfényi csoportja játék közben alaposan eszébe véste a legfontosabb közlekedési szabályokat.

Benedek Dorka,
Zabola

● **Szabó Szidónia** tanító néni **ér-szalacsi** kisdíákjai maguknak is, szüleiknek is felejthetetlen pillanatokot szereznek színpadi játékkal. Még színész is lehet némelyikükből!

● Kész a bélyeggyűjtemény, már csak a Csipikének szóló üzenetet kell ráírunk, és indulhat a vastag boríték Kolozsvárra – üzenik **Szász Edit** tanító néni elsősei a **brassói 15-ös Iskolából**.

● **Valter Zsuzsa** tanító néni **zimándújfalusi** diákjai Szivárvány-olvasók, ám ezen a képen nemcsak ők mosolyognak rátok, hanem nagyobb társaik is, akik az *Adj, király, katonát!* Vetélkedőn elért sikerüknek örülnek.

E lapszám támogatói:

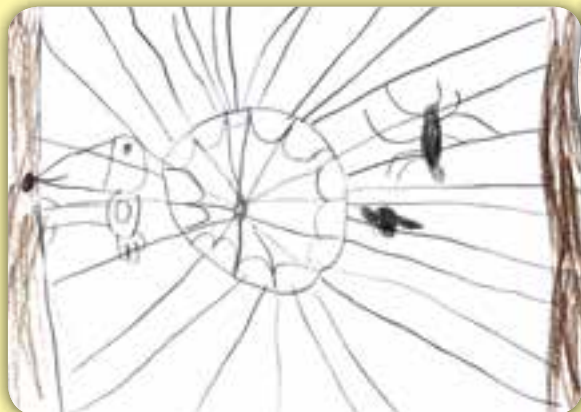
Címlap:
Rémán
Zippenfenig
Sarolta, Négyfalu

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXVIII. évfolyam, 406. szám Kiadja a **NAPSUGÁR Kft.**
Főszerkesztő: **ZSIGMOND EMESE**. Képszerkesztő: **MÜLLER KATI**. Lapterv: **Könczey Elemér**.
Honlapszerkesztő, nyomdai előkészítés: **Komáromy László**. Műszaki szerkesztő: **Várdai Éva**.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk: Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. **NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L.**
CUI: 210622. Készült a kolozsvári **TipoOffset Kft.** nyomdájában. ISSN 1221-776x

Csipike- képtár

Horváth Bettina, Kolozsvár

Turós Gergely, Kolozsvár

Furus Csilla, Kézdivásárhely

Szegedi Beatrix,
Bihar

Kupás Virág,
Zilah

Peti Szende,
Zabola

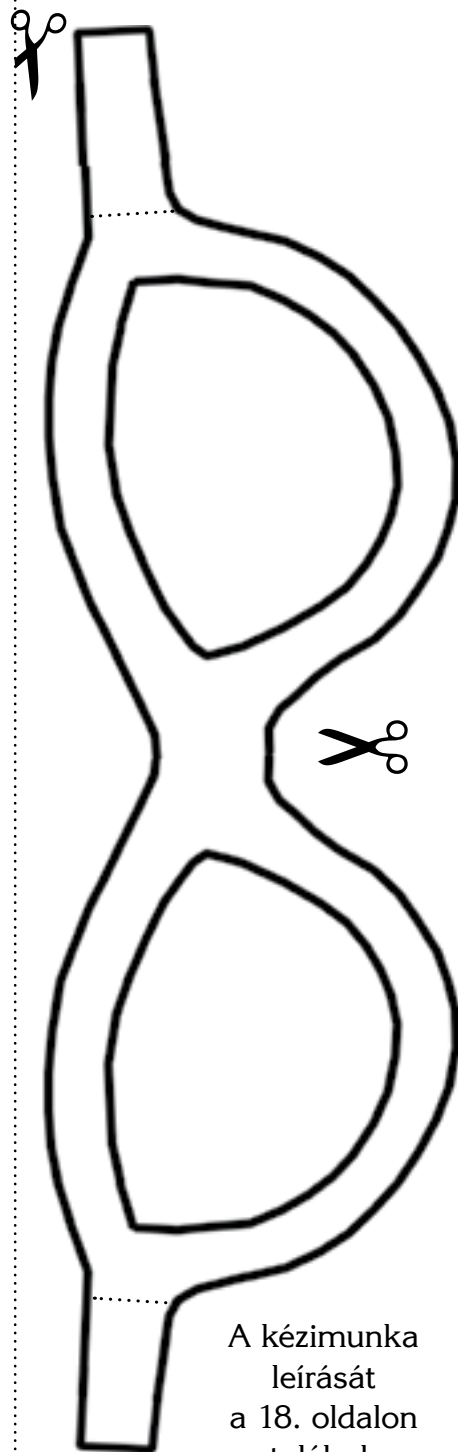
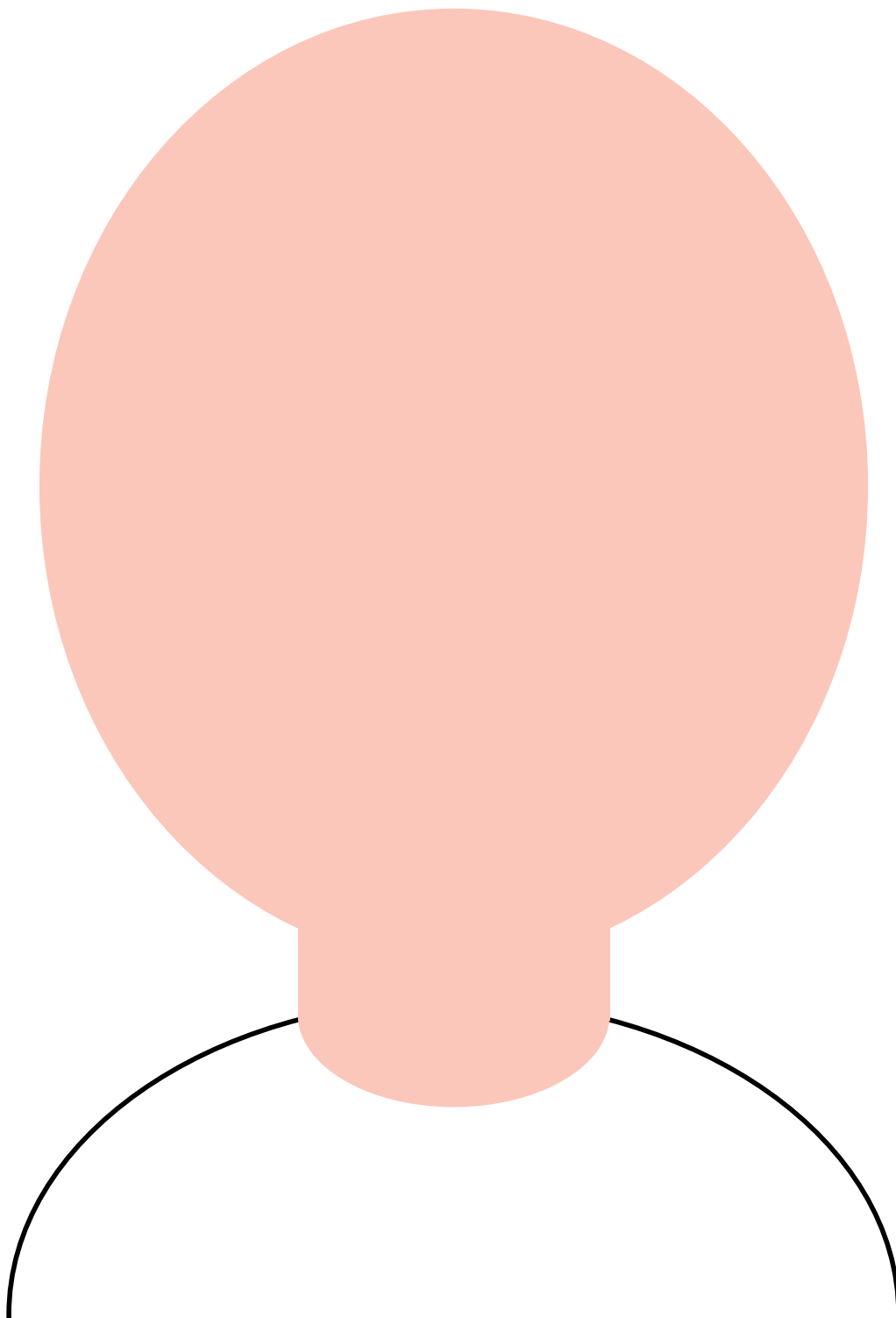
Ára 4 LEJ, 400 FT

9 771221

776005

17406

A kézimunka
leírását
a 18. oldalon
találod.